

Archival Survey Form /Formularz kwerendy archiwalnej/

1. Archive Name:
/Nazwa archiwum/

Archiwum Instytutu Pamięci Narodowej w Warszawie

2. Collection Number and Title:
/Sygnatura i tytuł zespołu/

Prokuratura Specjalnego Sądu Apelacyjnego w Lublinie
Sygnatura GK 377 (dawna sygnatura 377/PSALub)

3. Inclusive Dates:
/Daty powstania/

1948 - 1960

4. Number of Files:
/Liczba teczek – j.a./
117

5. Length of Files /running meters/:
/Wielkość zespołu w metrach bieżących/
mb.

-
6. Brief description of collection content/subject.
Sub-collections with the files' numbers (if relevant):
/Krótki opis zawartości (tematyki) zespołu. Podział na podzespoły wraz z sygnaturami
teczek (jeśli potrzebne)/

Zespół zawiera kolekcję akt wytworzonych przez urząd prokuratora w toku dochodzeń w sprawach art. 1 i 2 dekretu z 31 sierpnia 1944 r., tzw. „dekretu sierpniowego”. Są to akta dochodzeniowe, protokoły przesłuchań, zeznania świadków itp. Sprawy te nie zakończyły się w sądzie w wyniku umorzenia postępowania, decyzji o odstąpieniu od ścigania, a także w wyniku nie ujęcia sprawcy, jego śmierci, wyjazdu zagranicznego itp.

7. Finding aids available?
/Czy istnieją pomoce takie jak inwentarze, rejestry, katalogi, inne opisy zespołu?/

NIE

Spis nazwisk podejrzanych przeciwko, którym toczyło się postępowanie.

8. Microfilm available? (If so, give location and call number):

/Czy zespół jest już zmikrofilmowany? Jeżeli tak, kiedy mikrofilm został wykonany, gdzie jest przechowywany i jaka jest jego sygnatura?/

NIE

9. Notes:
/Uwagi/

Z uwagi na brak pomocy kwerenda prowadzona była w całym zespole teczka po teczkę. W niniejszym zestawieniu znajdują się jednostki w których osoby podejrzane były o zbrodnie na Żydach, Żydzi byli sprawcami, świadkami lub ofiarami. W pojedynczych przypadkach kursywą zaznaczono sprawy nie dotyczące bezpośrednio przestępstw wobec Żydów, zawierające ciekawy materiał lub dotyczące jeńców wojennych. Podkreślenie oznacza, że materiał znajdujący się w teczkę jest wyjątkowo obszerny i ciekawy. Ogólny stan zachowania zespołu określić można jako średni, akta po odgrzybieniu. Większość akt paginowanych jednostronnie inne wypadki zaznaczono w opisie. Ok. 10% kart zapisanych jednostronnie. Pismo w większości ręczne, często nieczytelne. Opis każdej ze spraw kończy rok w którym przeprowadzono dochodzenie, ilość kart w teczkę oraz sygnatura.

10. Name of Researcher: **Małgorzata Lipiec**
/Nazwisko badacza/
11. Date: **styczeń - luty 2009 r.**
/Data kwerendy/
12. Record groups and Files chosen for microfilming:
/Podzespoły iteczki proponowane do zmikrofilmowania/

Files' numbers Numery teczek	Files' Titles (or content description), approx. number of frames Tytuły teczek (lub opis ich zawartości), przybliżona ilość klatek mikrofilmu
Teczka zawiera: ▪ doniesienie o przestępstwie spisane od świadka lub w wyniku działalności dochodzeniowej UBP ▪ korespondencję urzędową i śledczą w sprawie ▪ protokoły aresztowania, rewizji, korespondencję w sprawie zatrzymania podejrzanego ▪ protokoły przesłuchań świadków i podejrzanego ▪ wnioski dowodowe i śledcze ▪ czasami jest akt oskarżenia ▪ podania podejrzanego, rodziny, „różnego rodzaju poświadczenia moralności” ▪ postanowienie o umorzeniu śledztwa wraz z uzasadnieniem ▪ korespondencję w sprawie zwolnienia podejrzanego lub jego śmierci, braku możliwości odnalezienia ▪ większość akt zawiera postanowienie o zatrzymaniu, informacje o miejscu zatrzymania oraz korespondencję z administracją więzienia lub aresztu Większość spraw umorzono z powodu:	

- nie dowiedzenia przestępstwa
- śmierci podejrzanego w więzieniu lub obozie pracy (reedukacji)
- niemożności odnalezienia podejrzanego

Tylus Bronisław, podczas okupacji sołtys w Wierzchowiskach, pow. Kraśnik, na podstawie doniesienia podejrzany o wydanie Niemcom rannego Żyda który się u niego ukrył, w wyniku czego ten został rozstrzelany. Świadek Rudnicki Henryk zeznał, że syn szewca z tej gromady, Zysa Milera, jesienią 1943r. podczas wysiedleń do getta w Zaklikowie „poszedł do bandy Kielbasy wraz z innymi Żydami. Kielbasy Żydów tych wybili, a syn Zysa zdołał zbiec i ukrywał się ..” /k. 12/. Świadek Wielgus Jan zeznał, że syn szewca (Ankiel lub Jankiel Zys) poszedł do partyzantki /k. 17/. Wg sprawozdania (podpis nieczytelny) podejrzany złapał „jednego żydka” ale oddał go w ręce szpicla niemieckiego Kowalika Dominika /k. 15/. Świadców zeznają że szewc prawdopodobnie zostawił warsztat Tylusowi, ale czy skóry też tego nie wiedzą. Umorzone z braku dowodów winy. 1949, K 42 **Sygn. GK 377/2**

Steć Antoni podejrzany o to że podczas okupacji jako sekretarz gminy Tuchowicz pow. łukowskiego działał na szkodę ludności polskiej poprzez niesprawiedliwe rozdzielanie kontyngentów. Na świadków swojego dobrego sprawowania podejrzany wezwał m.in. Moszka Apelbauma i Pienię Fiksmana. Fiksman zeznał, że podczas okupacji ukrywał się a podejrzany wiedział o tym i go nie wydał /k. 49/. Umorzono z braku dowodów winy. 1949, K 73. **Sygn. GK 377/3**

Wolski Michał, Kamiński Władysław, Dziwota Józef (oraz Olech Stanisław, Wujce Jan, Mamer Józef) oskarżeni przez Goldgrabera Dawida i Dyma Michała o to, że ok. 8 lub 10.11.1942r. wzięli udział w wymordowaniu kilkudziesięciu Żydów ukrywających się w 2 bunkrach w lesie pomiędzy wsiami Gorajec a Kawęczynem (?) gm. Radecznica (?) pow. Zamość. Obaj świadkowie podają, że spali w pobliżu kryjówki, obudziły ich rozmowy w jęz. niemieckim ale w napastnikach rozpoznali znajomych z Gorajca /k. 6,7/. Umorzono z braku dowodów winy. 1949, K 131. **Sygn. GK377/4**

Ochnik Zofia podczas okupacji właścicielka restauracji we wsi Krzywda, podejrzana na podstawie anonimowego donosu o wydanie żandarmom Żydówki Binymowej, która została zastrzelona na posesji należącej do podejrzaney. Wg świadka Dadasiewicza podejrzana za wydanie otrzymała chustkę zastrzelonej kobiety /k.3/ Umorzone z braku dowodów winy. 1949, K 21. **Sygn. GK 377/6**

Kapron Józef i inni (Lech Stanisław, Siegieda Mieczysław, Smolarz Jan) oskarżeni doniesieniem Cebera Piotra że razem z Sadowym Andrzejem wzięli udział w pobiciu Cebera. Podejrzani także o udział w zabójstwie Feliksa Jana, Marciniaka Józefa oraz Rojzy i Gołdy Rajs w miejscowości Dratów. Świadek Tomczak Franciszek zeznał, że widział to zajście i twierdzi, że ludzi tych zabił Niemiec Szulc w obecności wójta Sadowego /k.21/. Świadek Wierzbicki Antoni zeznał, że widział jak Sadowy strzelał do Żydówek podczas próby ucieczki z transportu do getta. Świadek nie zna podejrzanych i nie wie czy towarzyszyli Sadowemu /k.22/. Dochodzenie umorzono z braku dowodów winy. Andrzej Sadowy za wymienione zabójstwa i współpracę z Niemcami został skazany w 1947r. na karę śmierci. 1949-50, K 54. **Sygn. GK 377/7**

Domański Jan Wład Antoni podejrzany na podstawie anonimu m.in. o zastrzelenie 6 Żydów we wsi Kozuski gm. Tłuszcze w lesie lubartowskim w 1944r. Umorzone z braku dowodów winy. 1949-50, K 48. **Sygn. GK 377/9 tom 1 i 2.**

Karolczyk Wacław podejrzany o ujęcie i wydanie Żyda policji ukraińskiej w r. 1943 w Turowie, gm. Szóstka pow. radzyński. Świadek Matusiewicz Jan zeznał, że był domu Musiakowicza Antoniego, kiedy przyjechali Ukraińcy na obiad i za chwilę wszedł podejrzany i powiedział „przywiozłem wam Żyda którego złapałem na drodze, który ma dużo pieniędzy” Wg świadka Żyd zaczął uciekać ale go złapali i odstawili do folwarku a wieczorem przyjechali ponownie i mówili że tego Żyda już nie ma /k. 4 tom 2/. 1949-50, K 53. **Sygn. GK 377/11 tom 1 i 2.**

Skrzypek Władysław podejrzany na podstawie doniesienia złożonego przez Szkutnika Leona o wskazanie Niemcom w 1942r. w miejscowości Dąbrówka, gm. Potok, pow. kraśnicki Żyda nieustalonego nazwiska który został zastrzelony. Świadek Dyl Genowefa potwierdziła doniesienie /k. 2 tom 1/. Przesłuchani przez Sąd Grodzki Szkutnik i Dyl odwołali zeznania. Umorzone z braku dowodów winy. 1949-50, K 72. **Sygn. GK 377/12 tom 1 i 2**

Żelazny Wacław podejrzany m.in. o udział w zabójstwie jeńców radzieckich we wsi Stoczek, pow. lubartowski. Świadek Zgierski Józef zeznał, że podejrzany wraz z Kotowskim Aleksandrem zabili podczas okupacji kilku Żydów którym zabrali złoto. Świadek widział to złoto u podejrzanego kiedy w 1946 roku kupowali do spółki dom w Lublinie przy ul. Sierocza nr 7 /k. 39 tomu 2/. 1949-50, K 150. **Sygn. GK 377/17 tom 1-3**

Studziński Stanisław podejrzany o zawiadomienie policji niemieckiej o ścięciu słupów elektrycznych w Izbicy przez partyzantów, w wyniku czego w ramach odwetu Niemcy rozstrzelali 22 mieszkańców Orłowa Drewnianego oraz o współpracy z Niemcami na terenie pow. krasnostaw, gm. Tarnogóra w okresie od 1939 do 42r. za co miał otrzymać w nagrodę żydowski młyn. Świadek Błażejczyk Jan zeznał, że słyszał od ludzi iż podejrzany współpracował z gestapowcem Engelsem i wydawał ludność polską i żydowską. /k. 12 tomu 3/. Umorzone z braku dostatecznych dowodów winy. 1949-50, K 112. **Sygn. GK 377/18 t 1-3**

Biedki (Biedka) Stanisław podejrzany o to, że w Hrubieszowie w roku 1942r. podpisał volkslistę oraz, że jako granatowy policjant brał czynny udział w akcjach przeciwko partyzantom i Żydom. Świadek Lenard Józef zeznał, że w sąsiedztwie ukrywała się Żydówka Goldsztajn Hana, o której podejrzany wiedział i nic nie zrobił. Kobieta przeżyła i mieszka we Wrocławiu /k.26 tomu1/. Umorzone z braku dowodów winy. 1949-50, K 42. **Sygn. GK 377/22 t. 1 i 2**

Demianiuk Feliks podejrzany o zamordowanie we wsi Zakalinka pow. Biała Podlaska Żyda nieustalonego nazwiska oraz przywłaszczenie worka skór należących do tego Żyda. Świadek Kosałka Leokadia zeznała, że w 1946r. siostra jej się zwierzyła że chciałaby ukryć u niej swojego narzeczonego Demianiuka, ponieważ ktoś chce go zabić za nie oddane skóry będące własnością Żyda którego w czasie okupacji „wyprowadził go gdzieś i stracił” /k. 2 tomu1/. Świadek Demianiuk Franciszek zeznał, że po wyzwoleniu widział jak do podejrzanego

przyjeżdżali Żydzi którzy mieli listę ludzi u których było mienie pożydowskie i wg tej listy chodzili po domach i odbierali /k. 12 tomu 1/. Świadek Zubkowicz Franciszek zeznał, że ów zamordowany Żyd miał na imię Abram i był szewcem w Konstantynowie /k. 40 t.1/. Umorzone z braku dowodów winy. 1949-50. K 104. **Sygn. GK 377/27 t. 1 i 2**

Pietruszka Wacław, Tylus Stefan podejrzani na podstawie doniesienia, o to, że w grudniu 1942r. we wsi Szastarka gm. Borzówka, pow. Kraśnik, wydali 2 rodziny żydowskie żandarmom niemieckim. Wg doniesienia, Pietruszka miał przygotować dla tych dwóch rodzin kryjówkę w lesie a „gdy Wacław Pietruszka wszystko od nich wyzyskał, poszedł do Tylusa Stefana i tam go namawiał, że się z nim podzieli ażeby ich wypłoszył z kryjówki i oddał w ręce niemieckie”. Wg doniesienia Tylus wziął siekierę, wypłoszył tych ludzi a Pietruszka patrzył na to z okna mieszkania /k. 1,2 tomu 1/. Rębacz Józef, ówczesny sołtys tej gminy zeznał, że Tylus przyprowadził do niego 6 Żydów z poleceniem od volksdeutcha Ciszewskiego Tadeusza odstawienia ich na posterunek policji /k. 13 t. 1/. Podejrzany Pietruszka w zeznaniu podaje, że jeden z Żydów nazywał się Ledeman. /k.19 t. 1/. Śledztwo umorzono z braku dowodów wobec Pietruszki Wacława i w związku z toczącym się równolegle postępowaniem sądowym przeciwko Tylusowi i Rębaczowi. 1949-50, K 36. **Sygn. GK 377/30 t. 1 i 2**

Radczuk Józef podejrzany o wywiezienie w pole w miejscowości Przegaliny Duże, Żydówki Hudowej (Chudowej), którą wcześniej ukrywał. Kobieta została zastrzelona przez żołnierzy ukraińskich. Świadek Osak Władysław zeznał, że w 1942r. był karbowym w majątku Przegaliny Duże i miał do pomocy ok. 30 osób narodowości żydowskiej, m.in. rodzinę Hudych. Jesienią 1942r. kiedy Niemcy wysiedlali Żydów do Majdanka, Żydzi ci puciekali. Hudy Leizor poszedł do lasu zaś matka jego i siostra były przechowywane przez Radczuka /k. 2/. Świadek Mikuła Wacław zeznał, że Radczuk pożyczał od niego motykę żeby wykopać spod okien domu w którym dawniej mieszkali Hudowie wartościową fiaszkę /k. 5/. Świadek Wachek Zygmunt który znalazł kobietę siedzącą w polu pod maszyną, widział jak przyjechali Ukraińcy, którym na pytanie skąd się tam wzięła, odpowiedziała że była u Radczuka i on ją tu przywiózł. Po czym odprowadzili ją ok. 50 m. od tego miejsca i zastrzelili /k. 10/. Umorzone wobec braku dowodów. 1949, K 28. **Sygn. GK 377/39**

Pietrzak Franciszek podejrzany o to, że w czasie okupacji, będąc gajowym w miejscowości Tłuściec wziął udział w zabójstwie 16 osób narodowości żydowskiej. Świadek Haberczuk (Halerczuk) Jan zeznał, że podejrzany będąc u niego w odwiedzinach chwalił się, że dużo pozabijał Żydów, zawsze miał dużo pieniędzy i mówił że pozabierał po Żydach krowy i konie /k. 5/. Zawieszone z powodu nieujęcia podejrzanego. 1950, K 25. **Sygn. GK 377/46**

Kulanowski i Barnowski (brak imion) byli granatowi policjanci podejrzani o udział w łapance i wymordowaniu 14 ukrywających się Żydów, na terenie wsi Komodziańska (Budy) i Gorajec. Świadek Oszust Weronika zeznała, że widziała jesienią 1942 lub 43r. „jak przyszło dwóch policjantów oraz więcej mężczyzn ze wsi Gorajec” /k. 3/. Karczmarczyk Anna zeznała, że widziała większą grupę ludzi na polach gorajeckich, która to grupa udała się w kierunku Gorajca i gdy wyszli na górę świadek słyszała strzały. Po odejściu tych ludzi poszła zobaczyć co się stało i zobaczyła zabitych strzałem w głowę 14 Żydów /k. 4/. Zawieszone wobec nieustalenia miejsca pobytu podejrzanych. 1950, K. 25. **Sygn. GK 377/48**

Świetlicki Czesław i inni (Jaremek Edmund, Kutrzepa Józef, Skupień Tadeusz, Rzypan Jan, Świetlicki Jan) podejrzani o ujęcie w Pilaszku w 1942 lub 43r., wydanie

posterunkowi policji granatowej a następnie odstawienie do getta w Żółkiewce Żyda nazwiskiem Ichel. W uzasadnieniu oskarżenia napisano, że Świetlicki Czesław ujął w swej zagrodzie, rzekomo na kradzieży liści tytoniowych, osobnika w którym rozpoznał swojego znajomego Żyda nazwiskiem Ichel. Na wezwanie Świetlickiego nadeszła warta wiejska, której zatrzymany został przekazany i uwięziony w piwnicy domu Małeckiego Konstantego /k. 20-22/. Teczka zawiera zawieszenie dochodzenia w stosunku do Mroza Denisa i Gromka Aleksandra wobec nieustalenia miejsca pobytu, umorzenie śledztwa wobec Rzypha Jana i Świetlickiego Jana z powodu braku dowodów. 1950, K 48. **Sygn. GK 377/50**

Michej Wanda podejrzana o współpracę z gestapo na terenie Białej Podlaskiej. Dochodzenie wszczęte po zameldowaniu przez Łucję Michej de domo Łękawa, że w Białej Podlaskiej przebywa Michej Wanda, druga żona męża, Micheja Józefa z którą związek małżeński nie utracił ważności. W toku śledztwa stwierdzono że Michej Józef w roku 1940 otrzymał w zarząd restaurację po wywłaszczonym i zastrzelonym Żydzie i była to restauracja wyłącznie dla Niemców. Podejrzana zeznała, że Michej Józef współpracował z Niemcami i znęcał się na Polakami i Żydami. Umorzono z braku dostatecznych dowodów winy. 1949, K 53. **Sygn. GK 377/53 t. 1 i 2**

Szymański Józef oraz Szymański Bolesław i Cichoński Mieczysław podejrzani o to że podczas okupacji, w miejscowości we wsi Iżyce ujęli i doprowadzili na posterunek policji Żyda posługującego się dokumentami na nazwisko Wirski. Śledztwo wszczęte na podstawie poufnego doniesienia zyskanego podczas śledztwa w innej sprawie o ujęcie i wydanie Żyda Sruła Lebermana, wydanego Niemcom przez Lipca Wojciecha /zeznanie Bronisz Henryk, k. 26 tomu 1/. Świadek Cichoński Mieczysław, wartownik wiejski wyznaczony przez sołtysa Lipca Wojciecha zeznał, że podczas jednego z dyżurów /daty nie pamięta/ Szymański Józef przyprowadził jakiegoś osobnika legitymującego się dokumentami na nazwisko Wirski. Szymański twierdził że ujął go w swoich zabudowaniach na próbie kradzieży i odstawili do posterunku policji /k. 4 tomu 1/. Świadek Wójcik Józef zeznał, że ukrywający się w jego domu Sruł Leberman został zabrany przez: Lipca Edwarda, Lisa Antoniego i Klimka, imienia nie pamięta i odstawiony na posterunek w Piotrowicach /k. 27 t 1/. W uzasadnieniu umorzenia napisano, że nie wiadomo czy ujęty w Iżycach mężczyzna był Żydem a przekazano go policji jako pospolitego przestępcę. Umorzone wobec braku dowodów winy. 1949. K 83. **Sygn. GK 377/56 t. 1 i 2.**

Zalewski Jan podejrzany o to że jako komisaryczny kierownik młyna „Record” w Lubartowie znęcał się nad robotnikami polskimi, szykanował Żydów a także o przywłaszczył sobie mienie po wysiedlonej rodzinie Wejbergów. Świadek Tenkielaman (?) Berek zeznał, że podejrzany prześladował go przychodząc często z Niemcami a pewnego razu zabrał mu krowę /k. 18 t. 1/. Świadek Tchorek Szczepan zeznał, że w 1939r. już podczas okupacji pracował w kaszarni której właścicielem był Żyd Tuńkierszwarc Berek W 1941r. kaszarnia została zabrana pod zarząd Zalewskiego, który w owym czasie zarządzał wszystkimi młynami powiatu lubartowskiego. Właściciel nadal tam pracował, ale był szantażowany przez Zalewskiego, który wymuszał od niego pieniądze, a po zabraniu Tuńkierszwarca, przez Niemców zabierał do siebie rzeczy z jego mieszkania /k.25 t.1/ Świadek Borzęcki Ignacy zeznał, że mienie pożydowskie zabrali Niemcy /k. 57/ a świadek Tchorek ponownie przesłuchany zeznał, że pod zarządem Zalewskiego Żydom nie działa się krzywda /k.66 t.1/ Umorzone z braku dowodów winy. 1949, K. 111. **Sygn. GK 377/60, t. 1 i 2**

Adamczyk Tomasz, Podgajny Bolesław, Kowalczyk Stefan Kozłowski Antoni vel Koziol podejrzani na podstawie anonimu o udział w ujęciu trzech mężczyzn narodowości żydowskiej. Śledztwo wykazało, że sprawcami tego czynu byli: Turowski Piotr i Kramek Józef, a ujętych na

polecenie sołtysa Samonka Władysława odwieźli na posterunek: Turos Piotr, Czopek Stanisław, Birbach Franciszek i Brankiewicz Kazimierz. W uzasadnieniu znajdującego się w teczce aktu oskarżenia czytamy, że trzej mężczyźni ukrywali się w 1943r. w zabudowaniach Żelechowskiego Bolesława, we wsi Franciszków Stary, pow. puławski, o czym wiedzieli mieszkańcy wsi /k. 4/. Umorzone wobec braku dowodów w stosunku do Podgajnego, Adamczyka, Kowalskiego, Kozłowskiego oraz zawieszone w stos. do Kramka wobec jego choroby psychicznej. 1950- 51, K 32. **Sygn. GK 377/61**

Siudaj Szczepan, podejrzany m.in o wydanie Niemcom w miejscowości Ostrów, gm. Michów, rodziny żydowskiej Łaii Birubbaum (?). Wszczęte na podstawie anonimu. Świadek Belina Janina zeznała, że rodzinę żydowską wydał podejrzany wraz z Piątkiem Wacławem w zamian za obietnicę Niemców wypuszczenia z Majadanka ich rodzin /k. 10/. Świadek Kowalski Jan zeznał, że Żydzi pochodzili z Ostrowca, ukrywali się na polach Zakalowskich (?) zostali rozstrzelani na Majdanku a z kryjówki wyprowadzili ich Piątek Wacław i Grygliński Stanisław, obaj nieżyjący /k. 11/. Umorzone z braku dowodów. 1950, K 32. **Sygn. GK 377/63**

Schmidt Frits vel Fryderyk** podejrzany o zbrodniczą działalność w policji gestapo na terenie Lublina. Śledztwo nie potwierdziło zarzutów o zbrodniczą działalność. Teczka zawiera ciekawy dokument datowany 21.02. 1942r. skierowany do Viktora Kremina, podpisany I.V. (gez) Schmidt, dot. żydowskich zbieraczy starzyny i odpadków oraz Protokół z konferencji dot. żydowskich robotników przymusowych która odbyła się 22.04.1940r. /z akt wynika że dokument przesłany został na prośbę prokuratury przez ŻIH. Umorzone z braku dowodów winy. 1948-50 K 53. **Sygn. GK 377/69

Węgrzyn Adam podejrzany na podstawie zebranych poufnych wiadomości o to m.in. że znęcał się nad Żydami i zatruwał mięso dla nich przeznaczone. Świadek Wójcik Maria zeznała, że podejrzany przed wojną był członkiem organizacji Młoda Polska i brał czynny udział w akcjach skierowanych przeciwko ludności żydowskiej/k 4/. Świadek Wójcik Michał zeznał, że dobrze zna podejrzanego gdyż ten mieszkał po sąsiedzku w Lublinie przy ul Ogródkowej 6. Świadek sprzedając gazety wielokrotnie widział, jak podejrzany rozlepił antyżydowskie ulotki i bił Żydów pałką, świadek także słyszał od żony że Węgrzyn w 1940r. doprowadził gestapowców do sklepu Żyda Majerka, którego pobili a następnie w mieszkaniu podejrzanego torturowali go /k. 18/.Umorzone z braku dowodów. 1950, K 43. **Sygn. GK 377/70**

Krasowski Stanisław podejrzany m.in. o udział na terenie Krasiczyna w akcjach przeciwko ludności żydowskiej. Świadek Burek Stanisław zeznał, że podejrzany był członkiem złożonej przez Niemców nacjonalistycznej straży pożarnej i brał udział w łapankach Żydów i Polaków na terenie gm. Czajki /k. 30/. Świadek Jaskot Szymon zeznał, że pewnego ranka w 1942r lub 43r. widział, że drzwi domów żydowskich były pootwierane, Żydów już nie było, a na straży stała wspomniana straż i pilnowała domów żydowskich. Czy podejrzany był członkiem tej straży świadek nie wie /k. 34/. Umorzone z braku dowodów. 1950, K 87. **Sygn. GK 377/73**

Jedut Kazimierz /oraz Kuczyński Bolesław, Sytyk Jan, Krawczyk Jan, Głub Józef, Zieliński Jan/ podejrzani o ujęcie i wydanie w 1942r. w Orzechowie Nowym, gm. Uścimów, pow. włodawski Żyda Mordko Frydmana. Świadek Kowaluk Bronisław zeznał, że Mordka Frydman ukrywał się u Kowaluka Stefana, a w r. 1942 przyszedł do Kowaluka Kuczyński

Bolesław i zabrał tego Żyda /k. 8/. Świadek Kowaluk Maria zeznała, że Mordkę z jej domu wyprowadzili: Kuczyński i Sytyk, a przez wioskę prowadzili go Krawczyk i Zieliński. Podejrzany Jedut tylko stał w tym czasie w sieni /k. 14/. Postępowanie wobec podejrzanego Jeduta umorzone ze względu na brak dostatecznych dowodów, wobec Sytyka, Krawczyka i Zielińskiego zawieszone ze względu na nieujęcie podejrzanych, a wobec Głuba i Kuczyńskiego umorzone ze względu na śmierć podejrzanych. 1950, K 85.

Sygn. GK 377/74

Wolanin Józef były granatowy policjant w Aleksandrowie, pow. biłgorajski, podejrzany o działanie na szkodę Polaków. W doniesieniu oskarża Wolanina o to że „ob. Wolanin Józef w r.1942 brał udział w konwoju Żydów pędzonych na rozstrzelanie których rozstrzelali koło Józefowa” /k.4/ Świadek Ostasz Józef zeznał, że nie słyszał by podejrzany brał udział w transportowaniu czy strzelaniu do Żydów, gdyby tak było świadek wiedziałby o tym /k. 24/. Umorzone wobec braku cech przestępstwa. 1950, K 42. **Sygn. GK 377/78**

Łuczak Jerzy podczas okupacji sołtys w osadzie Piaski pow. kraśnickiego, podejrzany o działanie na szkodę ludności cywilnej, bicie ludzi podczas zbierania kontyngentów itd. Świadek Monik Błady zeznał, że sołtys pomagał Żydom, fikcyjnie zatrudniał u siebie świadka, jego synów oraz Abrama Szmutlera a kiedy świadek był już w obozie w Kraśniku żona Łuczaka przynosiła do obozu jedzenie. Wie też, że podejrzany ukrył 5 osobową rodzinę żydowską (najprawdopodobniej Rindlerów) u gospodarza Kapuścińskiego /k. 44/. Umorzone z braku dostatecznych dowodów. 1950, K 95. **Sygn. GK 377/88**

Dziamski Antoni podejrzany o to, że jako szef niemieckiej policji kryminalnej w Międzyrzeczu Podlaskim brał udział w morderstwach ludności polskiej i żydowskiej. Świadek Kaufman Moszko zeznał, że podejrzany strzelał do Żydów i Polaków na podwórzu domu przy ul. Warszawskiej /k.4/. Św. Boruchnowski Fajwel zeznał, że widział jak podejrzany zastrzelił w 1942r. Cyrkę Szwom, Jankiela Brykolsa, widział też jak podejrzany zastrzelił 15 innych osób, kobiet i dzieci, podczas pierwszej akcji przeciwko Żydom w Międzyrzeczu /k. 5/. Ś. Lejbka Rochman zeznał, że podejrzany przeprowadzał u Żydów rewizje a potem ich rozstrzeliwał. Świadek nie pamięta nazwisk „gdyż tu było parę tysięcy rozstrzelanych” /k. 9/. Św. Fiszbajn Lejzen zeznał, że widział jak podejrzany zastrzelił rodzinę Smalarza Abrama, rodziców, synów i teściową o nazwisku Najszej Micha, rodzinę Tajwi Angielczyka (10 osób) /k. 10/. Podczas konfrontacji część świadków, w tym Lejzor Fiszbajn i Rajchamn Lejbko (tak podane nazwisko na protokóle) rozpoznali w okazanym szefa policji kryminalnej. Przy ponownym okazaniu Fiszbajn nie potwierdził że rozpoznaje w okazanym poszukiwanego Dziamskiego. Tom 1 zawiera odpis wyroku z 1949 skazującego Dziamskiego Antoniego na karę śmierci /k. 3 t.1/ oraz pismo skierowane do PUBP w Radzynie Podlaskim zalecające ponowne przesłuchanie Dziamskiego wobec zachodzącego prawdopodobieństwa że zatrzymany nie jest poszukiwanym szefem policji kryminalnej i zachodzi jedynie zbieżność nazwiska i imienia. /k.6 t.1/. Umorzone wobec braku dowodów. 1949-50, K 66. **Sygn. GK 377/90 t. 1 i 2**

Ciupak Władysław, Jaworski Paweł Zdybel Stanisław, oskarżeni o zabójstwo we wsi Chrzanów pow. kraśnickiego w październiku 1942r. 30 osób narodowości żydowskiej strzelając z broni palnej, zabijając je siekierami strażackimi oraz wydawanie ukrywających się Żydów żandarmerii niemieckiej Ofiarami oskarżonych padli: Szłoma Chamer, Herszek

Bilerman, Rubin Af (Afa?) , Mejer, Chamita, Herzek Hamer, Szloma Hamer s. Herszka, Ruta Chamer, Chaim Chamer, Jenta Vhamer. Skazani wyrokiem z dnia 10.02.1950 na karę śmierci, przy czym wobec Ciupaka Władysława karę wykonano, pozostałym dwóm skazanym zamieniono karę najpierw na dożywocie, a w kolejnych apelacjach skracano. W rezultacie Zdybel Stanisław skończył odbywanie kary w 1958r. a Jaworski Paweł w 1960r. 1949-60, K 188. Sygn. GK 377/92

Wołoszyn Józef podejrzany wraz z innymi o udział w ujmowaniu i wydawaniu władzy niemieckiej we wsi Żabia Wola, gm. Piotrowice, pow. lubelski, osób narodowości żydowskiej. W ujęciu Żydów w Żabiej Woli brali udział członkowie straży wiejskiej z tej wsi. W teczce znajduje się akt oskarżenia przeciwko Boczkowi Adamowi oskarżonemu o ujęcie 5 osób narodowości żydowskiej na terenie tej wsi /k.11/, wniosek o częściowe zawieszenie śledztwa wobec Kowalika Wacława i Kruszyńskiego Stanisława z powodu nieujęcia ich. Wobec Wołoszyna śledztwo zostało umorzone wobec ujawnienia faktu, że Wołoszyn nie tylko nie był członkiem straży wiejskiej która wyłapywała Żydów, ale udzielił Żydom schronienia zanim zostali schwytani /k.15/. Teczka zawiera odpis aktu oskarżenia w sprawie tego zabójstwa, skierowany został przeciwko Krzesiakowi Stanisławowi, Bielakowi Józefowi, Boczkowi Adamowi, Krzesiakowi Michałowi, Jedutowi Aleksandrowi, Greli Władysławowi /k. 17-21/. 1949-60, K. 111. Sygn. GK 377/93

Kowalczuk Adam i inni /Kich Jarosław, Połohajło Miron/ członkowie straży pożarnej w Sokalu podejrzani o udział w wykrywaniu i rozstrzeliwaniu Żydów. Św. Zadrożny Władysław, członek straży pożarnej w Sokalu zeznał, że Kich i Kowalczuk "Żydów wozili do bunkrów a nawet brali udział w rozstrzeliwaniu Żydów" a także podał nazwiska strażaków którzy zajmowali się tropieniem Żydów: Połohajło Miron i Dudek Michał /k. 2 t.1/ Świadek Porębny Józef zeznał, że nie jest mu wiadome by podejrzany Kowalczuk brał udział w "strzelaniu" Żydów /k. 24 t.1/ Świadek Leszczyński Józef zeznał, że podejrzany handlował z Żydami kiedy byli w getcie /k.29 t.1. /. Wobec Kowalczuka umorzone wobec braku dowodów winy, wobec pozostałych zawieszone z powodu nieujęcia podejrzanych. 1949 K 140.

Sygn. GK 377/98 t.1-3

Marczuk Leon sołtys kol. Toruń, gm. Pawłów, pow. chełmecki, podejrzany o udział w wydaniu władzom niemieckim kilku osób narodowości żydowskiej oraz jeńców sowieckich. W teczce znajduje się akt oskarżenia o te czyny przeciwko: Marczukowi Leonowi, Tarnogórskiemu Janowi, Marczukowi Julianowi Marczukowi Bronisławowi, Wenerskiemu Marianowi /k. 11/ Wobec podejrzanych w tej sprawie: Rozalewiczowi Janowi, Mielniczukowi Edwardowi i Kazimierzowi oraz Jabłońskiemu Bolesławowi dochodzenie umorzono wobec ich śmierci /k. 10/. Sąd Apelacyjny w Lublinie wyrokiem z 20.09.50r. Marczuka Leona, Juliana i Bronisława, Tarnogórskiego Jana i Władysława oraz Wenerskiego Mariana uniewinnił /k. 45-56/. W dniu 14.11.50r. Sąd Apelacyjny zaskarżył do Sądu Najwyższego w Warszawie uniewinnienie w części dot. Marczuka Leona, Juliana i Bronisława oraz Wenerskiego Mariana /k. 62/. 1949-51, K 80. Sygn. GK 377/102

Sadowski Jan podejrzany o to, że w 1943r. w Chełmie, jako funkcjonariusz niemieckiej straży kolejowej Bahnschutz, zastrzelił mężczyznę nieustalonego nazwiska oraz że wymusił na Żydówce, próbującej wsiąść do pociągu bez zezwolenia, łapówkę. Świadek Pyrtak Jan, pracownik stacji kolejowej w Chełmie zeznał, że zatrzymana przez podejrzanego Żydówka po

"opłaceniu się" została zatrzymana w dalszej podróży a podejrzany za wzięcie łapówki został skazany przez władze Niemieckie na 3 lata więzienia /k. 2 t.2/. Św. Książek Władysław pełniący służbę jako rewident wagonów zeznał, że widział zastrzelonego na torach pracownika kolei, a z relacji kolegów wynikało, że człowiek ów nabrał z wagonu czapkę ziaren słonecznika i został zastrzelony przez podejrzanego podczas próby ucieczki, co nawet wśród niemieckich wartowników wywołało oburzenie /k. 11 t.1/. Zawieszone wobec przebywania podejrzanego za granicą. 1949, K 64. **Sygn. GK 377/105 t.1 i 2**

Thomke Fritz podejrzany o to że w okresie 1941 do lipca 1944r. w Niedrzwicy Dużej pow. lubelski, jako żandarm miejscowego posterunku brał udział w bliżej nieustalonej liczbie zabójstw dokonanych na osobach narodowości polskiej i żydowskiej. Tuzimski Józef zeznał, że był naocznym świadkiem, jak podejrzany zastrzelił grupę ok. 15 Żydów (w okresie wyłapywania Żydów). Wg świadka miało to miejsce w dołach przy wsi Niedrzwica Duża, podejrzany kazał się kłaść Żydom na ziemi i strzelał w tył głowy, a świadkowi kazał zakopywać zwłoki /k. 37 t.2/. Zawieszone wobec nieujęcia podejrzanego. Teczka zawiera odpis wniosku ekstradycyjnego. 1949-50, K 49. **Sygn. GK 377/107**

Wiśniewski Witold podejrzany o to że jako granatowy policjant w latach 1941-43 na terenie pow. lukowskiego i radzyńskiego brał udział w ujęciu osób prześladowanych przez okupanta. Św. Lachowicz zeznał, że widział Wisniewskiego grożącego bronią ob. Zarobie który uciekał z Hurtowni Tytoniu. Wcześniej zatrzymał Żyd który był furmanem w gestapo /k. 11 t. 1/. Umorzone wobec nieujęcia podejrzanego 1949-50, K 54. **Sygn. GK 377/112 t 1 i 2**

Napierała Zefiryn /leśniczy/ i Helena, podejrzani o to że na terenie pow. lubartowskiego brali udział w zabójstwach i ujmowaniu osób narodowości polskiej i żydowskiej. W tezcze brak oryginałów zeznań świadków. W podsumowaniu zeznań świadków jest informacja, że św. Synowiecki (?) Leon zeznał, że w czasie likwidacji Żydów podejrzany Napierała pytał go gdzie ukryli się Żydzi, bo chce ich wszystkich wyłapać, ale nie widział aby Napierała łapał Żydów /k.3/. Wobec Napierała Zefiryndy dochodzenie zawieszono ze względu na ukrywanie się podejrzanego a wobec Napierała Heleny wniesiono akt oskarżenia. 1949-50, K 31. **Sygn. GK 377/113**

Śluz Jan i inni /Pech Welwet/ podejrzani o to że w marcu 1941r w Chełmie wskazali Niemcom członków miejscowej organizacji niepodległościowej. Św. Szczerbak Jan zeznał, że w 1942r. brał udział w spotkaniu w mieszkaniu Śluzy Jana z porucznikiem który organizował partyzantkę. Po tym spotkaniu uczestników wkrótce aresztowano. Wg świadka ów porucznik nazywał się Pech Fisler /k. 10/. Inni świadkowie zeznawali, że Pech był niemieckim szpiegiem. Podejrzany Śluz zeznał, że Welwet był mu dobrze znany i wiedział że chłopcy z Chełma zbierają porzuconą po polach broń, którą chciał od nich kupować żeby przekazać do getta /k/ 19/. Wobec Śluzy Jana umorzone z braku dowodów, natomiast wobec Welweta zawieszone wobec nieujęcia podejrzanego. Teczka zawiera list gończy na nazwisko Pech i Welwet /k. 89/. 1949-50, K 105. **Sygn. GK 377/114**

Baor Franciszek podejrzany o to, że w czasie okupacji w Międzyrzeczu Podlaskim jako funkcjonariusz żandarmerii niemieckiej brał udział w masowych zabójstwach ludności polskiej i żydowskiej. Św. Tarasiuk Józefa zeznała, że podejrzany mordował Żydów i strzelał do ludności polskiej /k. 4/. Św. Fizbeit Lejzor zeznał, że 25.08.1942r. podejrzany zastrzelił na ulicy jego 15letniego syna /k. 12/. Rejcham Lejbko zeznał, że był świadkiem jak podejrzany wyprowadzał niejednokrotnie z aresztu ludzi i ich pojedynczo "strzelał" /k. 18/. Św. Tarasiuk Henryk widział, jak podejrzany zatrzymał na ulicy Żydówkę niosącą dziecko, której to dziecko zabrał, podrzucił do góry i zastrzelił /k. 22/. Zawieszone wobec ukrywania się podejrzanego. Teczka zwiera list gończy. 1949-50, K 53. **Sygn. GK 377/117**